

Silniční doprava aneb Přechodová lež

eFocus

Jsem rád, že nejen Epravo.cz se věnuje právní tématice dopravy a neukázněnému chování českých a moravských řidičů a též otázkám souvisejícím. [1] [2]

Přikládám další, žel, opomíjený problém z našich silnic.

V médiích jsem nesčetněkrát zachytil větu - chodci si myslí, že na přechodu mají absolutní(!) přednost. Což redaktor, policista či jiný dopravní expert začne vyvracet s takovou vehemencí, že v divácích - řidičích vyvolá dojem, že chodci nemají žádnou(!) přednost na přechodu.

Nevím, kde v médiích prapůvodní informace o absolutní přednosti (a zda-li vůbec někdy) zazněla, ale její „vyvracení“ ji mediálně přebylo alespoň tisícinásobně, až si ji po svém osvojili i někteří bezohlednější řidiči i řidičky.

Rétorický trik s vyvracením „absolutní přednosti“ jsem opakovaně viděl a zažil v našich ulicích, kde jej zneužívají mazanější řidiči. Nedávno jsem viděl (řeceno slovníkem realitních makléřů) v širším centru Brna přecházet sedmdesátníka, jdoucího krokem přiměřenému jeho věku, rozhodně senior nepřecházel nikterak obstrukčně (či, že by bezhlavě skákal pod kola jihomoravských šoférů) a řidič přibližovadla vyšší střední třídy na něj sice neslušným, ale o to více sebevědomým tónem hlasu zaburácel: No jo vy chodci si myslíte, že máte absolutní přednost, že? Přičemž zmíněný důchodce jen realizoval své zákonné právo na nerušené a bezpečné přejetí vozovky.

Nevím zda se výše citovaný trik s vyvracením virtuální absolutní přednosti učí již v autoškolách, ale někdy takový dojem mám.

S nadsázkou řečeno, myslím si, že do českého správního práva trestního by měla být začleněna nová skutková podstata správního deliktu: šíření „přechodové lži“ či přesněji: šíření „absolutní přechodové lži“! Jinak toto „chytráctví“ z hlav řidičů i redaktorů nezmizí.

At' se to mnohým řidičům líbí či nikoliv - zákon o silničním provozu hovoří jasně: řidič (s výjimkou řidiče tramvaje) musí ex lege umožnit chodci, který je na přechodu pro chodce nebo jej zřejmě hodlá použít, nerušené a bezpečné přejetí vozovky; proto se musí řidič takového vozidla přibližovat k přechodu pro chodce takovou rychlostí, aby mohl zastavit vozidlo před přechodem pro chodce, a pokud je to nutné, je povinen před přechodem pro chodce zastavit své vozidlo!

Slovy zákona přesně: řidič nesmí ohrozit nebo omezit chodce, který přechází pozemní komunikaci po přechodu pro chodce nebo který zjevně hodlá přecházet pozemní komunikaci po přechodu pro chodce, v případě potřeby je řidič povinen i zastavit vozidlo před přechodem pro chodce. Tyto povinnosti se nevztahují na řidiče tramvaje.

Zákony jsou tu od toho, aby chránili slabší, a to jsou v tomto případě jednoznačně chodci!

Připomeňme si zásadní fakt, chodec nemůže být nikdy rovnocenným partnerem řidiče. Pohled do statistik, např. dle BESIPu ukazuje, že 1 000 nehod způsobených srážkou vozu s chodcem končí v 55

případech smrtí, zatímco u vzájemných kolizí vozidel připadá na 1 000 nehod „pouze“ 3,9 usmrcených. Proto si zaslouží ochranu! Jak správně naznačuje publicista V.Barák, skutečný gentleman - obchodník raději přijede na schůzku o deset minut později, než aby ohrozil babičku či školáka na přechodu pro chodce. Skutečný manager navíc vyjíždí včas![3]

Zvláštní kapitolou je situace , když vstoupíte řádně na zelenou na přechod, a hned tam blikne červená (autor zde nota bene v roce komunálních voleb mj. kritizuje časté špatné seřízení semaforů nejen ve statutárním městě Brně) , takže pokud člověk přes přechod neběží jako Usain Bolt, větší či menší část přecházení dokončí tzv. na červenou - opět jsem mnohokrát zažil - ať již na vlastní kůži či z vyprávění - že řidiči, pak perfidně moralizují: To se to chodí na červenou, že?

Na závěr mi nezbyvá než řidičům připomenout starořímské - Festina lente tedy spěchej pomalu!

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.,
odborný asistent na PF MU v Brně
právník a publicista

[1] Např. dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#) a [zde](#).

[2] Např. V LN dne 7.5. 2014 mě zaujal skvěle trefný komentář ekonomického publicisty Viléma Baráka (Jaké mravy, takové řidiči).

[3] V. Barák (2014) op.cit v pozn.č.2

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #12: Skrytá slabina úspěchu: zakladatelský paradox v řízení bohatství](#)
- [Prémiový rezidenční komplex Bakers Court přináší na realitní trh komfortní bydlení s 5* službami](#)
- [ESG Simple jako praktická opora pro ESG reporting malých a středních podniků](#)
- [Partner BBH Tomáš Sedláček obdržel prestižní ocenění „Lawyer of the Year“ na IFLR Europe Awards 2026 v Londýně](#)
- [LEAGLE.ONE: Kdo pomůže dětem vybrat správnou cestu, když dnešní profese zítra nemusí existovat?](#)
- [Jindřich Fuka novým advokátem Aegis Law](#)
- [LEAGLE.ONE: Advokacie po nástupu AI: Kdo se přizpůsobí, získá náskok. Kdo ne, může zůstat](#)

pozadu

- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Český Deloitte Legal posiluje: Jiřina Procházková jmenována CE partnerkou](#)
- [V lednu přišel šok. Ze seznamu zmizely tisíce soudních překladatelů](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #11: Mezigenerační převod majetku: Největší chyba je neudělat nic](#)